

foreslaas det altsaa, at der ud over det Beløb paa 11,040,000 Kr. fra Fragnævnet, som blev vedtaget i 1916, tillige skal være et maanedligt Tillæg ifølge Lov af 12. Maj 1916. Lige saa lidt har vi været begejstrede over den Maade, hvorpaa Maksimalprisen paa Brødkorn er sat. Det er baade Maksimalprisen paa Flæsk og paa Brødkorn, der bevirker, at vi faar denne Lov. Priserne har jo været saa rent for lave, og for at lægge et Plaster derpaa har vi dels maattet skaffe billig Majs til Svineproducenterne og dels nu give Tilskud til Brødkornsproducenterne. At dette Tilskud nu vil falde baade paa retfærdige og uretfærdige, det er der nu en Gang ikke noget at sige til. Det Grundlag, vi skal fordele det paa, er — det har den højtærede Indenrigsminister allerede anerkendt — et meget svagt Grundlag; det Medlem, der nys talte, var ogsaa inde paa det. Hartkornet er ikke noget godt Grundlag, men vi har ikke noget bedre, og vi maa vel rette os derefter. Falder der for meget eet Sted, vil der vel falde for lidt et andet Sted, men det udlignes noget ved, at der nu tillige skal betales et Par Kroner pr. Tønde Hartkorn for, hvad der er afleveret for meget ud over det bestemte Kvantum af 8 Tdr. Rug pr. Td. Hartkorn. Der vil ogsaa gøre sig en Uretfærdighed gældende overfor nogle, der før Krigen aldrig nogen Sinde producerede Vintersæd, i alt Fald kun en ganske forsvindende Del, ikke en Gang paa $\frac{1}{9}$ af det til Brødkornsdyrkning tjenlige Areal. De har dyrket Frø og andre Ting, de kommer da selvfølgelig til at bløde derfor nu. Nogen Retfærdighed kan der ogsaa nok siges at være deri, fordi Maksimalprisen paa Havre og Byg har været betydelig højere end paa Brødkorn. Det var den oprindelige Fejl, at Maksimalprisen har været saa rent for lav, og nu maa man søge at raade Bod derpaa. Jeg kan, som sagt, tilsige mit Partis Tilslutning hertil.

Saa er der et Spørgsmaal, som allerede er berørt af det Medlem, som nys talte. Det er Spørgsmaalet om Saasæden. Det bliver selvfølgelig nødvendigt at afdrage det Kvantum Saasæd, som vedkommende har købt; ellers vilde han faa godtgjort for meget, men det kan ogsaa være, at vedkommende har solgt Saasæd. Da vil han faa en større Fortjeneste derved, end der egentlig tilkommer ham, da Prisen paa Saasæd var højere end Maksimalprisen. Der var jo ikke noget Forbud i Efteraaret mod, at Prisen paa Saasæd var højere end Maksimalprisen. Nu faar

disse baade i Pose og Sæk; naar de er gaaet hen og har solgt Saasæd til højere Pris, bliver den regnet med i det, der er afleveret. Jeg forstaar nu ikke, hvad der menes med det, der er afleveret. I Begyndelsen af § 2 hedder det: „... der af deres egen Avl af Høsten 1916 har afleveret Rug og Hvede til Brødkorn eller Saasæd“. Det er vel ikke Meningen, at den Saasæd, vedkommende selv har anvendt i sin Bedrift, ogsaa skal fradrages?

Da vi nu har Kornordningen for, kunde det tillige være rart at faa at vide, hvornaar vi kan vente en ny Kornlov. Vi maa huske paa, at vi om en Maaned allerede har Høsten, og det kan være, at den bliver meget lille, saa det vilde være rart, om vi nu allerede kunde tage de nødvendige Forholdsregler for at sikre Befolkningen det fornødne Brødkorn i det kommende Aar. Der er mange Steder, hvor Rugen nu snart er moden, og den vil sikkert blive tærsket meget hurtigt, for Folk har Tid til det, men desværre tegner det jo til en meget lille Avl. Det kan gerne være, at der skal administreres noget knappere med Rugen end det foregaaende Aar. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Naar kan vi vente en Kornlov? Jeg vil haabe, at det vil ske ret snart.

Det ærede Medlem, der nu talte, mente, at Svineproduktionen vilde gaa tilbage selv med denne Godtgørelse. Det er der sikkert ikke Spor af Tvivl om; den vil gaa meget tilbage, og den er allerede stærkt paa Retur. Ganske vist har Slagtingen i de senere Uger været ca. 40,000 Svin, men det kan ikke blive ved ret længe. Dels er der intet Korn hos Befolkningen, og Majs kan ikke faas, og Grønfoderet er til Stede i saa knappe Rationer, at der sikkert er mange, der vil vride Halsen om paa deres Grise for at reducere Antallet af Besætningen. Jeg ser meget sort paa dette Spørgsmaal. Hvad der er at gøre, skal jeg ikke inklade mig paa at sige, men uden at være nogen særlig dristig Spaamand kan jeg nok sige, at Svineproduktionen snart gaar ned til det halve af det normale. Det er et stort Spørgsmaal, om vi saa kan holde den dør.

Vejstrup: Den højtærede Indenrigsminister har gjort ret udførligt Rede for Lovforslagets Enkeltheder, og der er derfor ikke særlig Anledning til at komme ind paa de enkelte Bestemmelser, saa meget mindre som man vel tør forudsætte, at den første ærede Taler har Ret i, at